

[Nielsen-Man.]

Lovforslag netop mellem Forsørgere med Børn og Ikke-Forsørgere paa en saadan Maade, at man til Familieforsørgere bliver i Stand til at yde det, som det ærede Medlem ønskede. Og ingen — vistnok heller ikke det ærede Medlem — vil bestride, at man, naar man bygger paa det Grundprincip, at Levefoden skal holdes oppe over et Eksistensminimum, ogsaa skal tage Hensyn til Familiernes Størrelse ved Udmaalningen af de Sætsler, som denne Lov fastsætter.

Jeg synes, det var et lovlig kraftigt Udtryk, det ærede Medlem Hr. Josef Andersson brugte, naar han talte om Regeringens hæslæsende Jag og sagde, at store Dele af Arbejderbefolkningen følte sig uretfærdigt behandlet ved dette Forslag, idet han pegede paa, at man hellere skulde stille imod en Nedskæring af andre Indtægter i Samfundet. Ja, men det ærede Medlem skelner vel mellem Arbejdsindtægter og den Støtte, som vi fra alle Sider med god Vilje yder til dem, der bliver ramt af Arbejdsløshedsens Ulykke. Det kan vel ikke være Meningen, at man vil sidestille Arbejdsindtægt med Arbejdsløsheds- og Arbejdsfordelingsgodtgørelse paa en saadan Maade, at det ikke skulde fremme Viljen til at søge Indtægten skabt gennem Arbejde — det kan jeg dog ikke tro. Jeg føler mig foranlediget til at spørge, om det nu er klogt og rigtigt af det ærede Medlem at puste til en eventuel Utilfredshed, som det ærede Medlem altsaa mener er til Stede i Forbindelse med Gennemførelsen af dette Lovforslag. Vil det ikke let medføre, at det ærede Medlem, som her prøver paa at saa Vind, kommer til at høste Storm?

Jeg tror, det er i alles velforstaede Interesse, at vi rent sagligt behandler det foreliggende Lovforslag, og naar jeg saaledes ser paa Lovforslaget, hæfter jeg mig først og fremmest ved, at det i Forhold til den oprindelige Arbejdsløshedslov betyder et kendeligt Fremskridt, idet det rummer en Forbedring af Lovens Sætsler derved, at Pristalsreguleringen for Understøttelsessætslerne, der var sat ud af Kraft ved en Række særlige Love under Krigen og under Besættelsen, igen indtræder med sin fulde Virkning. Dernæst er Tilskuddet til Forsørgere med Børn sat op fra oprindelig 40 Øre pr. Barn til nu 1 Kr. pr. Barn, og endda bliver Begrænsningen ved 4 Børn ophævet. Yderligere betyder Lovforslaget en Forbedring derigennem, at Huslejhjælpen, som indførtes ved Lovanordning af 20. Marts 1945, bevares for Forsørgere.

Endelig bestemmes det, at de midlertidigt forhøjede Sætsler for Forsørgere med Børn ikke nedsættes i Ledighedsperioden, forudsat at denne ophører inden 1. April i Aar — altsaa en kendelig Forbedring i Forhold til det oprindelige.

Nu kan man naturligvis — som det ærede Medlem tilsyneladende vil — stille sig paa det Standpunkt, at den midlertidige Ordning, som indførtes under ganske bestemte Forudsætninger under Hensyn til de da herskende Forhold, skal bibeholdes ud i al Evighed, uanset hvordan Forholdene ændrer sig. Jeg synes ikke, det er forsvarligt, og jeg tror heller ikke, det ærede Medlem, som jeg kender som en fornuftig Mand, vil staa paa det Standpunkt, men hvis det er Tilfældet, maa man ogsaa gaa ind paa Overvejelser af, om ikke Tidspunktet er inde til at foretage Ændringer, svarende til de nuværende Forhold. Det er jo nemlig rigtigt, som den højtærede Arbejds- og Socialminister gjorde opmærksom paa, at Begrundelsen for Lovanordningen af 20. Marts 1945 først og fremmest var, at man vilde befri Arbejderne for Fristelsen til paa Grund af Vanskelighederne for det danske Erhvervsliv at tage Arbejde for den tyske Værnemagt. Det var den oprindelige og vigtigste Baggrund for Lovanordningen. Det er rigtigt, at ogsaa andre Ting i denne Forbindelse kom i Betragtning, og det ærede Medlem Hr. Josef Andersson kan ogsaa have Ret i, at visse af disse Forudsætninger ikke helt er fjernet endnu, men netop paa den Baggrund synes jeg, det ærede Medlem skulde have paaskønnet, at der i det her foreliggende Lovforslag er en kendelig Forbedring i Forhold til den oprindelige Arbejdsløshedslov, som vi har kendt den før, og som ogsaa den Regering, der udgik af det Parti, det ærede Medlem tilhører, har gennemført den op igennem Aarene.

Jeg føler mig i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Josef Andersson foranlediget til at sige den højtærede Arbejds- og Socialminister Tak for det foreliggende Lovforslag, som — foruden at det, som jeg her har nævnt, betyder en virkelig Forbedring set i Forhold til den oprindelige Arbejdsløshedslov — ogsaa tager det fornødne økonomiske Hensyn, som vi alle sammen er nødt til at tage med i vore Overvejelser.

Og stiller man det foreliggende Lovforslag i Relation til den midlertidige Lovanordning af 20. Marts 1945, kan man, uden at anvende det misbrugte Udtryk Nedskæring, sige, at der her sker en betragtelig Beparelse, dog saaledes aftrappet, at Be-